

Budapest szívében, egy frissen épített parkra néző öreg ház tűzfalán szerény tábla hirdeti, hogy a Fehérhajó utcában működik a Szabó Ervin Zenei Könyvtár. Ez az ország mindmáig egyetlen nyilvános zenei könyvtára, amelyet főleg zenebarátok és műkedvelők vehetnek igénybe.

Mindössze egy esztendő, bár megalapításának gondolata a századforduló óta kísért. Régóta szükség lett volna rá. Annak ellenére ugyanis, hogy a magyar zeneművészet a XIX. század óta ostromolta az európai vonalat, s majd Liszt, Erkel, és Kodály mesterműveivel zenei nagyhatalom lett, karmestereink, instrumentális művészeink és énekesek a világot járták, a házi muzsikálás, a saját és barátok szórakoztatására előadott zenélés nem fejlődött ki. Ma már ismerjük politikai és gazdasági okait. Zenekedvelőink — sőt zeneművészeink is — kottáikat egymás közt cserélték, ha egyáltalán hozzájuthattak, maguk másolták. Ha egyáltalán művelték, a házi muzsikálás a gazdagok és a polgárság műfaja lett, s színvonalát nem lehet összehasonlítani a nagy zenei nemzetekével, de szomszédaink közül még osztrákokéval és csehszlovákokéval sem.

Szabó Ervin — akiről az egykori Fővárosi Könyvtárat a felszabadulás után elnevezték — a mai Köztársaság térre, az Erkel Színház közelébe álmodta a zenei kölcsönzöt. Terveit jóváhagyták az építési költséget azonban elsöpörte az első világháború örülete. A proletárdiktatúra alatt Péterffy István, a finomtollú zenekritikus vetette fel gondolatát, a megvalósításra azonban már nem jutott idő.

Tavaly nyitották meg Kodály mester jelenlétében. Tizenkétezer kotta, háromezer sakkönyv várja az olvasót izlésesen, modern bútorokkal berendezett falai között.

— A preklasszikusoktól kezdve a legmodernebbekig, sőt élő komponisták műveig válogathatnak a könyvtár olvasói — mond-

Budapestre vonatkozó újságcikkek

OSZTÁLYOZÁS

Tárgy

027.42

Hely

Szerző: *Frisk Zoltán*

Cím:

Zenei kölcsönkönyvtári a Bolvárszaban

Idő

"1965"

Forrás:

Ország Újság

Személy

Helyszám

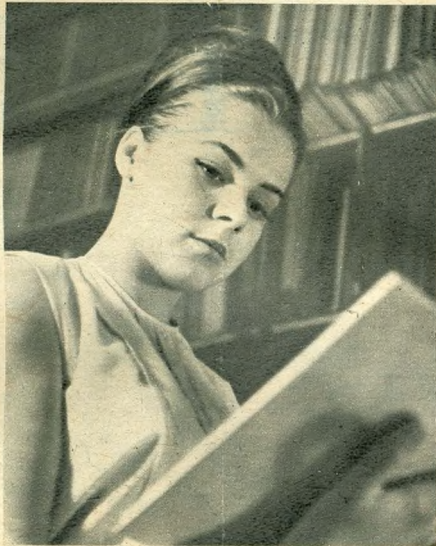
1965. jún. 30.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. fiz.)

(Oldal)

A mennyezetekig érő polcokon sorakozó kották között válogat Csengery Adrienne, a Bartók Béla zenei szakiskola hallgatója. Jelenleg a Szilágyi Erzsébet énektársa tagja és Kodály-művet tanul

Gyakori vendég a másik olvasóterem zongorája mellett Petress Zsuzsa, aki Heitor Villa-Lobos, »Bachianas Brasileiras« című remekművét tanulmányozza.

ZENEI KÖLCSÖNKÖNYVTÁR A BELVÁROSBAN

ja Szalay Ágnes, a könyvtár felvilágosítóra mindenkor kész vezetője. — Glinka, Balakirev, Rimszkij Korszakov, Muszorgszkij, Csajkovszkij, Ljadov, Glazunov, Szkrjabin művei éppen úgy kivehetők könyvtári, vagy otthoni használatra, mint Sosztakovics, vagy Hacsaturján művei, hogy csak nagy szomszédaink mestereit említssem. Külön teremben zongora is áll a kölcsönzők rendelkezésére, s a magyar művek közül a kuruckori daloktól kezdve a legfiatalabb komponistákig gyűjtik a partitúrákat. A nagy komponisták oparái is kaphatók kölcsön, legtöbbször zongorakivonat formájában. Érdekes megemlíteni, hogy

egy-egy Gilcisz, Rihter, Ojsztrah, Menuhin vagy Fischer Annie hangverseny előtt megrohanják a könyvtárt tagjai, az előadásra kerülő partitúráért. Ezeket hangverseny előtt vagy hangverseny alatt nézegetik, az előadás finomságainak és árnyalatainak megfigyelése céljából. És ez jó jel zenei műveltségünk fejlődése szempontjából. Törzstagjaink nemcsak a zenei gimnáziumok és iskolák hallgatói közül kerülnek ki, hanem bőven vannak köztük amatőrök, zenekedvelő munkások, orvosok, tisztviselők sőt amatőr zenekarok is.

Kép és szöveg: Szűts István